

Ishizaki M, Kedoin C, Ueyama H, et al. Utility of skinfold thickness measurement in non-ambulatory patients with Duchenne muscular dystrophy.

Het doel van dit onderzoek was vast te stellen of de tricepshuidplooi-meting klinisch geschikt is voor de bepaling van de voedingstoestand bij niet-ambulante jongeren/mannen met Duchenne spierdystrofie.

Het onderzoek werd uitgevoerd bij 22 jongeren/mannen. Iedereen werd gemeten en gewogen. De tricepshuidplooi, aan de achterkant van de midden bovenarm, werd door twee ervaren hulpverleners gemeten. Een CT-scan werd uitgevoerd om de hoeveelheid subcutaan vet (onderhuidsvet) en visceraal vet (buikvet) te berekenen. Het cholesterol- en triglyceriden-gehalte in het bloed werden als risicofactoren voor hart- en vaat problematiek gemeten. Het albumine in het bloed werd gemeten als marker voor de voedingstoestand. De gemiddelde leeftijd van de deelnemers was 24 jaar (spreiding 12-47). Acht van hen hadden geen beademing, 5 hadden niet-invasieve beademing en 9 hadden beademing via een tracheostoma. Vier deelnemers hadden sondevoeding. De gemiddelde BMI was 17,0 (spreiding 9,3-26,9). Een te laag albuminegehalte werd gemeten bij 9% en een te hoog triglyceriden gehalte bij 11%. Er was bij niemand sprake van een te hoog cholesterolgehalte. De gemiddelde hoeveelheid buikvet was 52,2 cm² (spreiding 22,7-140,9) en van onderhuids vet 117,3 cm² (spreiding 18,6-254,0).

Er werd geen relatie gevonden tussen BMI en de leeftijd of de tricepshuidplooi en de leeftijd. De gemiddelde BMI was wel significant hoger in de beademingsvrije groep dan in beide andere groepen. De gemiddelde tricepshuidplooi, hoeveelheid onderhuids vet en buikvet waren in de beademingsvrije groep ook hoger. De voedingsinname (oraal of sondevoeding) liet geen verschillen zien in BMI, tricepshuidplooi, onderhuids vet en buikvet. Er werd een positieve relatie gevonden tussen de tricepshuidplooi en de BMI, onderhuids vet, buikvet en triglyceriden waarde. Er was geen relatie tussen de tricepshuidplooi en albumine en cholesterol.

De beperkingen in het onderzoek zijn de niet optimale lengtemetingen, het kleine aantal deelnemers en het feit dat geen deelnemers was/werd behandeld met corticosteroiden, waarbij vaak gewichtstoename wordt gezien.

De tricepshuidplooi-meting kan gezien worden als een eenvoudig screeningsinstrument om in de loop van de tijd veranderingen in de voedingstoestand te kunnen zien bij jongeren/mannen met Duchenne spierdystrofie.